

جانانان کوک: تنها امپراتوری در حال شکست ایالات متحده می‌تواند آنقدر کور باشد که به تشویق نتانیاها و نسل‌کشی او پردازد!

هر امپراتوری سقوط می‌کند. فروپاشی آن زمانی اجتناب‌ناپذیر می‌شود که حاکمان این حس را که چقدر پوچ شده و منفور هستند را از دست بدهند.

در حال حاضر تنها یک کشور در جهان وجود دارد که در آن در بحبوحه کشتار اسرائیل در غزه، بنیامین نتانیاها، نخست‌وزیر این کشور، مورد تشویق ایستاده اکثریت قریب به اتفاق نمایندگان منتخب آن قرار می‌گیرد. آن کشور اسرائیل نیست، در اسرائیل نتانیاها سال‌هاست که چهره‌ای بسیار تفرقه‌انگیز به شمار می‌رود. آن کشور ایالات متحده آمریکا است.

روز چهارشنبه ۳ مردادماه، نتانیاها در حالی که به آرامی به سمت تریبون کنگره ایالات متحده می‌رفت به عنوان یک قهرمان فاتح مورد ستایش قرار گرفته، برای او فریاد زده شد و او مورد تشویق قرار گرفت. این همان نتانیاهویی است که در ۱۰ ماه گذشته بر کشتار تاکنون حدود ۴۰ هزار فلسطینی که حدود نیمی از آنها زن و کودک بوده‌اند نظارت داشته است. گزارش شده که در خلال این ده ماه بیش از ۲۱ هزار کودک دیگر مفقود شده‌اند که احتمالاً بیشتر آنها زیر آوارهایی که ره‌آورد بمبهای اسرائیلی هستند به قتل رسیده‌اند.

این همان نتانیاهویی است که باریکه‌ای از سرزمین را با خاک یکسان کرده است - باریکه‌ای که محل زندگی ۲.۳ میلیون فلسطینی بود. باریکه‌ای که انتظار می‌رود بازسازی آن ۸۰ سال طول بکشد و حداقل ۵۰ میلیارد دلار هزینه داشته باشد.

این همان نتانیاهویی است که تمام بیمارستان‌ها و دانشگاه‌های غزه را ویران کرده و تقریباً تمام مدارس آن را که به عنوان پناهگاهی برای خانواده‌های بی‌خانمان شده بودند، توسط بمب‌های اسرائیلی، به آوار مبدل کرده است.

این همان نتانیاهویی است که دادستان اصلی دادگاه کیفری بین‌المللی به خاطر جنایات علیه بشریت با اتهام استفاده از گرسنگی به عنوان سلاح جنگی به دنبال دستگیری او است. دولت اسرائیل با اعمال محاصره و جلوگیری از کمک‌هایی که از سوی سازمان ملل ارسال شده، قحطی را در سراسر غزه مهندسی کرده است.

این همان نتانیاهویی است که هفته گذشته به موجب گزارش دادگاه بین‌المللی دادگستری (ICJ) مشخص شد که دولتش در اقداماتی تجاوزکارانه و طولانی‌مدت، حکومت آپارتاید اسرائیل بر مردم فلسطین را تشدید کرده است.

این همان نتانیاهویی است که دولتش به دلیل ارتکاب آنچه که دیوان بین‌المللی دادگستری، عالی‌ترین نهاد قضایی جهان، "نسل‌کشی محتمل" خوانده، خواهان محاکمه وی می‌باشد.

و با این حال، تنها یک معترض قابل‌مشاهده در اتاق کنگره وجود داشت: رشیده طلیب، تنها قانونگذار آمریکایی با ریشه فلسطینی، که در سکوت نشسته بود و یک تابلوی سیاه کوچک را در دست گرفته بود. در یک طرف این تابلو نوشته شده بود: "جنایتکار جنگی" و در سوی دیگر سوی دیگر: "مجرم نسل‌کشی"

یک نفر از میان صدها نفری که سعی می‌کردند با لال بودن خود اشاره کنند که امپراتور برهنه است.

فریاد از وحشت

بدون شک صحنه جالبی بود. این دیدار کمتر شبیه دیدار یک رهبر خارجی بود و بیشتر به آن شباهت داشت که به یک ژنرال با افتخار به مجلس سنا در روم باستان خوشامد گفته شود، و یا یک نایب‌السلطنه بریتانیایی مو خاکستری از هند که پس از سرکوب بیرحمانه "بربرها" در گوشه‌ای از این امپراطوری در پارلمان این کشور در آغوش گرفته می‌شود.

صحنه‌ای آشنا از کتاب‌های تاریخ بود: وحشیگری امپراتوری و وحشی‌گری استعماری که توسط مقر امپراتوری به عنوان شجاعت، افتخار و تمدن بازنویسی می‌شد. و هر لحظه پوچ و نفرت‌انگیز به نظر می‌رسید، درست به همانگونه که به آنچه در ۲۰۰ و یا ۲۰۰۰ سال پیش رخ داد، نگاه می‌کنیم. این یادآوری خوبی به ما بود که علیرغم ادعاهای خودخواهانه ما مبنی بر پیشرفت و انسان‌دوستی، جهان ما تفاوت چندانی با روشی که در طول هزاران سال به کار می‌رفته است ندارد.

این یک یادآوری بود که نخبگان قدرت تمایل دارند که نمایش قدرت خود را جشن بگیرند: نمایش قدرت در مقابله با وحشتی که آنهایی که با قدرتشان در هم شکسته شده‌اند با آن دست و پنجه نرم می‌کنند و در مقابله با هیاهوی اعتراض کسانی که از تحمیل این همه رنج وحشت کرده‌اند.

مراسم یادشده یادآوری خوبی بود که ماجرا "جنگ" بین اسرائیل و حماس نیست. چه رسد به آن که نتانیاو می‌خواهد همه باور کنیم، نبردی برای حمایت از تمدن می‌باشد. از یک سو تمدن جهان یهودی-مسیحی و از سوی دیگر جهان اسلام.

آنچه در جریان است جنگ امپریالیستی ایالات متحده آمریکا است - جنگی که بخشی از کارزار نظامی این امپراطوری برای "تسلط جهانی کامل" - جنگی که توسط دولت نایب مورد علاقه واشنگتن انجام می‌شود.

این نسل‌کشی کاملاً یک نسل‌کشی ایالات متحده آمریکا است که عامل آن توسط واشنگتن مسلح شده، واشنگتن هزینه آن را پرداخته، واشنگتن پوشش دیپلماتیک به آن داده و - همانطور که در صحنه‌های کنگره تأکید شد - توسط واشنگتن تشویق شده است.

یا همانطور که نتانیاهو در یک لحظه رک‌گویی ناخواسته به کنگره گفت: "دشمنان ما دشمن شما هستند، مبارزه ما مبارزه شما است و پیروزی ما پیروزی شما خواهد بود".

اسرائیل بزرگترین پایگاه نظامی واشنگتن در خاورمیانه نفت‌خیز است. ارتش اسرائیل گردان اصلی پنتاگون در آن منطقه مهم استراتژیک است و نتانیاهو فرمانده کل این پایگاه است. آنچه برای نخبگان واشنگتن حیاتی است این است که پاسگاه به هر قیمتی حمایت شود. تا منطقه به دست "بربرها" نیفتد.

سرازیر شدن دروغ

یک لحظه کوچک دیگر از بازگویی حقیقت به شکلی ناخواسته در میان سرازیر شدن دروغ های نتانیاهو وجود داشت. نخست‌وزیر اسرائیل گفت آنچه در غزه اتفاق می‌افتد "درگیری بین بربریت و تمدن" است. او اشتباه نمی‌کرد. از یک طرف، بربریت نسل‌کشی مشترک اسرائیل و آمریکا علیه مردم غزه، تشدید چشمگیر محاصره ۱۷ ساله اسرائیل از منطقه تحت محاصره قبل از آن، و دهه‌ها حکومت آپارتایدی که تحت سیستم اسرائیل به توده فلسطینی تحمیل شده است. و در طرف دیگر، افراد معدودی هستند که به شدت در تلاش هستند تا از ارزش‌های "تمدن"، حقوق بشردوستانه بین‌المللی، حمایت از افراد ضعیف و آسیب‌پذیر، و حقوق کودکان دفاع کنند. کنگره ایالات متحده آمریکا در روز چهارشنبه با قاطعیت نشان داد که کجا ایستاده است: در کنار بربریت.

نتانیاهو تبدیل به مشهورترین رهبر خارجی در تاریخ ایالات متحده آمریکا شده است: او تنها رهبر خارجی است که چهار بار برای سخنرانی در کنگره دعوت شد و بدینگونه حتی از وینستون چرچیل، رهبر زمان جنگ بریتانیا پیشی گرفته است.

نتانیاهو کاملاً مخلوق واشنگتن است. وحشی‌گری و هیولآوری او کاملاً در ایالات متحده آمریکا ساخته شده است. همانطور که او از کارفرمایان آمریکایی خود درخواست کرد: "ابزارها را سریع‌تر به ما بدهید و ما کار را سریع‌تر به پایان خواهیم رساند". و پاسخ آنان: کار نسل‌کشی را تمام کن بود.

مخالفت اجرایی

برخی از دموکرات‌ها از جمله نانسی پلوسی، کارگزار قدرت حزب، ترجیح دادند که از صحنه دور بمانند. در عوض، او با خانواده‌های گروگان‌های اسرائیلی که در غزه نگهداری می‌شوند ملاقات کرد - البته نه با خانواده‌های فلسطینی‌هایی که عزیزانشان در غزه توسط اسرائیل سلاخی شده بودند.

معاون رئیس‌جمهور کامالا هریس غیبت خود را به مثابه یک مشکل برنامه‌ریزی توضیح داد. او در عوض روز پنجشنبه با نخست‌وزیر اسرائیل در زمان ملاقات با جو بایدن، رئیس‌جمهور کشورش دیداری داشت. پس از آن، کامالا هریس مدعی شد که نتانیاهو را در مورد وضعیت انسانی "وخیم" در غزه تحت فشار قرار داده است، اما همچنین تأکید کرد که اسرائیل "حق دفاع از خود" را دارد - حقی که اسرائیل به‌طور

خاص، همانطور که دیوان بین‌المللی دادگستری هفته گذشته اشاره کرد، ندارد، زیرا اسرائیل که از طریق اشغال طولانی‌مدت، حکومت آپارتاید و پاکسازی قومی، حقوق فلسطینیان را برای مدتی بسیار طولانی نقض کرده است، از چنین حقی برخوردار نیست.

اما مخالفت پلوسی - و هریس، اگر چنین بود - صرفاً نمایشی بود. درست است، آنها هیچ علاقه شخصی به نتانیاهو ندارند، چرا که او کسی است که خود و دولتش را با جناح راست جمهوری‌خواه ایالات متحده آمریکا و رئیس‌جمهور سابق این کشور، دونالد ترامپ، متحد کرده است. پلوسی و هریس هر دو از حامیان سرسخت اسرائیل هستند - دولتی که طبق فضاوت هفته گذشته ICJ، از دهه‌ها پیش حکومت آپارتایدی را در سرزمین‌های فلسطینی برقرار کرده و از یک اشغال غیرقانونی به عنوان پوششی برای پاکسازی قومی جمعیت در آنجا استفاده کرده است.

برنامه سیاسی پلوسی و هریس پایان دادن به نابودی مردم غزه نیست. از نتانیاهو در اینجا به عنوان یک سوپاپ اطمینان برای مهار نارضایتی عمومی در میان رای‌دهندگان سنتی دموکرات که از صحنه‌های غزه شوکه شده‌اند استفاده می‌شود. این برای فریب دادن آنها به این است که تصور کنند پشت درهای بسته، نوعی دعوای سیاسی بر سر مدیریت اسرائیل با موضوع فلسطین در جریان است. فریب آنکه رای‌دادن چنین فردی به دموکرات‌ها یک روز - یک روز بسیار دور - به یک "صلح" تعریف‌نشده، یک "راه‌حل دو کشوری" افسانه‌ای منتهی خواهد شد که در آن کودکان فلسطینی به نفع حفظ امنیت شهرک‌نشینان غیرقانونی اسرائیل نخواهند مرد.

سیاست ایالات متحده در قبال اسرائیل برای چندین دهه تغییر نکرده است، چه رئیس‌جمهور قمرز باشد یا آبی، چه ترامپ در کاخ سفید جای گرفته باشد و یا باراک اوباما.

و اگر هریس رئیس‌جمهور شود - مسلماً، در اینجا اگر بزرگی وجود دارد - اسلحه و پول ایالات متحده به سمت اسرائیل سرازیر خواهد شد، در حالی که این اسرائیل است که تصمیم خواهد گرفت که آیا زمانی کمک‌های ایالات متحده به غزه اجازه ورود پیدا کند یا خیر.

چرا؟ زیرا اسرائیل محور اصلی پروژۀ امپراتوری ایالات متحده آمریکا برای تسلط کامل جهانی است. زیرا واشنگتن برای تغییر مسیر در قبال اسرائیل، باید کارهای غیرقابل تصور دیگری نیز انجام دهد.

- در چنین صورتی ایالات متحده آمریکا باید ۸۰۰ پایگاه نظامی خود را در سرتاسر کره زمین از بین ببرد، درست همانطور که هفته گذشته دیوان بین‌المللی دادگستری به اسرائیل دستور داد ده‌ها شهرک غیرقانونی خود را در خاک فلسطین از بین ببرد.
- در چنین صورتی ایالات متحده آمریکا باید به جای اینکه بخواهد با جنگ‌های نیابتی خونین، مانند جنگ اوکراین، قدرت‌های بزرگ دیگر را با قلدری تسلیم کند، با ساختار امنیتی مشترک جهانی با چین و روسیه موافقت کند.

پاییزی که در راه است

به یاد داشته باشید که پلوسی دانشجویان دانشگاه‌های ایالات متحده آمریکا را که به نسل‌کشی محتمل اسرائیل در غزه اعتراض می‌کردند، متهم به ارتباط با روسیه کرده و از اف‌بی‌آی خواست تا درباره آنها به دلیل تحت فشار قرار دادن دولت بایدن برای حمایت از آتش‌بس تحقیق کند. نتانیاهو، در سخنرانی خود در کنگره، به طور مشابه، تظاهرکنندگان را با خطاب آنها به عنوان اشخاصی که به ایفای نقش "احمق‌های مفید" برای دشمن اصلی اسرائیل، یعنی ایران، مشغولند متهم کرد.

هیچ کدام از آنها نمی‌توانند تشخیص دهند که میلیون‌ها نفر از مردم عادی در سراسر ایالات متحده آمریکا بر این باورند که بمباران و گرسنگی دادن به کودکان اشتباه است - و مرتکبان به آن از جنگی با هدفی دست‌نیافتنی به عنوان سرپوش داستان استفاده می‌کنند.

حماس را نمی‌توان از طریق خشونت هولناک کنونی اسرائیل "حذف کرد" به یک دلیل بسیار واضح: این گروه محصول و نشانه‌ای از حملات قبلی خشونت وحشتناک اسرائیل است.

همانطور که حتی کارشناسان ضدتروریسم غربی نیز باید اذعان کنند، سیاست‌های نسل‌کشی اسرائیل در غزه باعث تقویت و نه تضعیف حماس می‌شود. مردان و پسران جوانی که خانواده خود را در اثر بمب‌های اسرائیل از دست می‌دهند، پُرشورترین نیروهای جدید حماس خواهند بود.

به همین دلیل است که نتانیاهو اصرار داشت که حمله نظامی اسرائیل - نسل‌کشی - در غزه نمی‌تواند به زودی پایان یابد. او در کنگره ایالات متحده آمریکا برای انجام عملیاتی که او از آن به عنوان "غیرنظامی‌سازی و ریشه‌کن‌سازی" یاد می‌کند، برای نگه داشتن سربازانش در محاصره به‌طور نامحدود، سلاح و پول طلب کرد.

رمزگشایی‌شده این خواسته به معنای ادامه نمایش وحشتناک برای فلسطینی‌های آنجاست، زیرا آنها مجبورند با محاصره کمک‌ها توسط اسرائیل، گرسنگی، بمب‌ها و "مناطق کشتار" بدون علامت، به آنچه که خط فاصلی بین زندگی و مرگ است ادامه دهند.

این نیز به معنای خطر نامشخصی است که این امکان وجود دارد که جنگ اسرائیل در غزه به یک جنگ منطقه‌ای و بالقوه جهانی مبدل شود، چرا که روند افزایش تنش همچنان در ادامه است. با این حال، کنگره ایالات متحده آمریکا در امر دفاع از کشور کوچک عامل خود در خاورمیانه آن‌قدر کور است که نمی‌تواند به چنین پیچیدگی‌هایی فکر کند. اعضای آن در برابر عامل اسرائیلی خود فریاد زدند "ایالات متحده آمریکا!"، درست به همان‌گونه که سناتورهای رومی زمانی در برابر ژنرال‌هایی که تصور می‌کردند پیروزی‌هایشان برای همیشه ادامه خواهد داشت فریاد می‌زدند "شکوه!".

حاکمان امپراتوری روم بیش از همتایان مدرن خود در واشنگتن سقوط آینده را ندیدند. اما هر امپراتوری سقوط می‌کند. و فروپاشی آن زمانی اجتناب‌ناپذیر می‌شود که حاکمان آن احساس پوچ شدن و منفور بودن خود را از دست داده باشند.

برگردان به فارسی از نادر ثانی

جمعه ۲۶ جولای ۲۰۲۴، برابر با ۵ مرداد ۱۴۰۳